

O sposobie demonstrowania na wykładach wychyleń galwanometru zwierciadłowego.

W tych wypadkach, gdy chodzi nie tylko o stronę jakościową, ale ilościową wychyleń galwanometru, rzuca się na skalę za pośrednictwem zwierciadła galwanometru obraz włókna żarówki, albo szpary, w ten czy inny sposób oświetlonej. Obraz świetlny jednak najlepiej jest widoczny w ciemności, t. j. w takich warunkach, które uniemożliwiają widzenie podziałek skali. Dla uniknięcia tej niedogodności można użyć następującego sposobu.

Z przyrządu projekcyjnego rzuca się snop światła na zwierciadło galwanometru tak, by po odbiciu otrzymać plamę świetlną na skali. Plama ta, będąc ruchomą przy ruchach zwierciadła, będzie czyniła widoczną pewną część (coraz to inną, oczywiście) skali. Jeżeli w miejscu, gdzie się stawia diapozytyw, ustawimy pionowo wążki skrawek blaszki, albo drucik, otrzymamy na jasnym polu skali ciemny obraz tej blaszki albo drucika. Obraz ten przypadnie na tej lub innej podziałce skali i będzie wykonywał ruchy wraz z ruchami zwierciadła galwanometru. W ten sposób będziemy mieli i znak ruchomy na skali i odpowiednią część skali oświetloną, co umożliwi dokładne odczytywanie podziałki, odpowiadającej danemu położeniu zwierciadła galwanometru.

Można sporządzić do tego celu specjalny przyrządek projekcyjny z małą żarówką, jako źródłem światła, by nie używać za każdym razem dużej latarni.

(Ztschr. f. d. phys. u. chem. Unter. I, 1911).

sk.